

גם נאמן. עם חילופי-השלטון לא נשקפה לגאמן שום סכנה. הוא היה מתומכי מנחם בגין בבחירות באותה שנה.

חוסר

אשמה פלילית

פני חודשים אחדים נשאל נאמן אם הוא אכן זיף את המחקר של חילה-אוריר האמריקאי. הוא הודה שלפני חמש שנים אכן הועלו טענות לגבי מחקר מסויים שלו. שהיה לו קשר עם הוזה אמריקאי: "נשאלתי שאלות בעניין זה. היגשתי מיסמכים העניין נגמר". אמר נאמן לעיתונאי משה ליכטמן. בתשובה זו הודה נאמן שהוא נחקר על תלונות טריקל. כנראה בסמוך למועד הגשת התלונה.

אם כן, מה קרה לחקירה מאז? בסוף מאי 1982, כאשר הועלו יותר מניחוסים שהתחיה צטרף לממשלה. הציג העולם הזה כמה שאלות לדובר המטה הארצי של המישטרה. הן התייחסו לטיפול בעדותו של טריקל, שכללה גם טענות כבדות-מישקל וחמורות במיוחד נגד מדי-ערים שונים. ביניהם נאמן. על שימוש בכספי תרומות למטרות אישיות.

תחילת יולי, היתה מפתיעה: "היתה חקירה אך היא הסתיימה לפני כשנה. הומויר הועבר לפרקליטות מחוז תל-אביב, שסגר את התיק מחוסר כל אשמה פלילית." לגבי השאלה בנוגע לטענות על שימוש במטבע-זר, נאמר בתשובה שאם היו דבר רים הקשורים בעברות מטבע. הרי הם מן הסתם בטיפול של מפקח על מטבע-חוץ בבנק-ישראל.

כל שאלות העולם הזה, על פרשה זו או אחרת הקשורה לנאמן, ופרשות חקירה אחרות מאותן שנים הקשורות לאוניברסיטת תל-אביב, נתקלו בתשובות דומות. תגובה זו אינה ברורה כלל. הטענה שגם אם היתה עברת מטבע לא היתה זו המישטרה שטיפלה בכך אינה נכונה. המישטרה הוכנסה בעובי הקורה כבר בתחילת ה' הקצרה. במקום להשיב על שאלות העולם הזה בקשר לפרשת טריקל, בחרה המישטרה לספר על פרשה אחרת, כנראה זו של החוקת הכספים בחו"ל, שעליה לא נפתח תיק פלילי נגד נאמן. החקירה בתיק זה לא הסתיימה לפני שנה, אלא לפני פחות מחצי שנה. אם כן, למה מכוונת הודעת המישטרה?

הכוונה היא, כנראה, לתיק טריקל שנמצא בפרקליטות מחוז תל-אביב, ושעליו לא פורסם דבר מאז 1977. בפרקליטות מחוז תל-אביב יש עדיין תיק פתוח הקשור לרשות-המחקר, שאליה מתקשר גם יובל נאמן. ערב יציאת בתי-המישפט לפגרה העבר הומויר לפרקליט המחוז, אהרון שדר, ולאחת מפרקליטות המחוז, דבורה חן, היא מתכוונת להסיר את האבק מהתיק ולהתחיל לעיין בו בפגרת הקיץ.

כאשר התברר למי שהתברר שהעולם הזה עומד לפרסם את פרשת חשבון הבנק של נאמן בארצות-הברית, הכריע זמיר הכרעה פוליטית, שמשמעותה — יובל לא יועמד לדין על עבירות מטבע, הוא יוכל להצטרף לממשלה ללא סכנה של מישפט נגדו. בגין פשוט חשש שפרשת שרה-הדתות לעבר, אהרון אברחמיצ'ארי, תחזור על עצמה, ומי כיוון שהצטרפות התחיה לממשלה חשובה לו, הוא רצה למנוע בכל מחיר מצב שבו של חדש יעמוד לדין.

כך זאת עדיין לא מנקה את נאמן ממע-שיו. שרה-הפיתוחית-הטכנולוגיה המיועד עבר, על פי הודעת היועץ המישפטי לממשלה, עברות מטבע חמורות, שעליהן הוא לא הועמד לדין משום שהחוק ושיקול-ההודעת של היועץ המישפטי איפשרו לו לצאת בתשלום כופר בלבד. כאשר מבקשת המישטרה לחקור ח"כ, היא נתקלת בבעיות רבות. על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בש"ר, כה ראוי ש' ראש-הממשלה יעכב את המינוי, ויאפשר ליועץ המישפטי לממשלה, שיכול לפעול במהירות רבה כשהוא רוצה, לבדוק אם נאמן קשור בצורה משמעותית לתיקים ה' ישנים המצויים בפרקליטות מחוז תל-אביב. המוסר הציבורי של ממשלת בגין לא היה גבוה מעולם, ובוזו אין ממשלה זו שונה מקודמותיה. יובל נאמן לעומתם, שהכל מכירים ככושרו האיטלקי-אולי ומדי, יעדיף מן-הסתם שענייניו הכספיים יתבררו קצת, והוא יוכל לגשת בשלוה להקצאת כספים לאיכלוס הגדה המערבית ביהודים. כן-ציון ציטרין

המילחמה הזאת

נבראתה

עצומות רבות

חלק מיתנו נשפסו איתנו אף כמעט היום לקבלו. ציפנו לשינוי והיה הימנו יגור קי (פתיחה קנס או מאסר א תנאי לבריחה) היום אנוני אנשים, האקול אמת א היתר פנייה בקצ נספ למוק (נחשלים מאסר בעול). זה ינכא אן תעול הילנה בקרק איתנים איתנו-קבי-ליכא אלתנה בלי היסוס לגנן סיכון החיים אלו (תחלול אסגן אה' זמא אלו-א לא יתנו בקרנו. יש אצין אלתחן איתנו זו א (האלנה והאלנה, אק זיהו איתנה והאלנה. ה'תתנו) אלתנה ביה איתנה פוטנה בלי איתנה בלי-החורג איו אן ספרים טלו-תנו פריכים איתנה איתנו. המוסר אלתנה אלתנה אלתנה אלתנה אלתנה

של חיילים - בעד ונגד אך זוהי עצומה מיוחדת

במינה: הבוזזים, השכופים, החלוננים בצוותא

אם התבצע חקירה על עברנו, הרי של-99% מאיתנו זו הפעם הראשונה ל-הימצאות בכלא, ולכן אנו נמצאים עתה במשבר קשה, בפרט אחרי מתח המיל-חמה. ביקשנו ממפקדינו לטפל בבקשות המוזכרות, אולם אלה גידחו הלך-ושבו במשך ימים עד אשר קיבלנו מבוקשנו בצורה חלקית, אם בכלל.

סובלים אנו עד היום ממחסור בשרי-חיים אלמנטריים לנקיון, כמו אספקת נייר טואלט, סבון-כביסה, ביגוד אישי וכו'. לאחד החיילים לא איפשרו לרחוץ את המסטינג המלוכלך לארוחת הבוקר, אלא רק לאחר שאמר לשוטר עוד סעיף ל-חלונה.

במיסגרת השיחות שנערכות בינינו, אנשי המילואים, מועלות הצעות יאוש שונות, כגון ירידה מהארץ, או הורדת פרוביל ושיחרור מהצבא, וכמובן, חוסר וצון לשרת ביחידה קרבית.

האם זה הפרס שמגיע לנו לאחר ימי קרבות קשים בלבנון, כאשר אנו מובי

הטיפול במקרי מחלות ובקשות למיסר-דריחולים גידחה ביום-יומיים, וכאשר כבר מקבלים הטיפול הוא בדרך-כלל ב' רמה נמוכה, ניתן עלידי חובש ובדרך-כלל זה לא עזר הרבה, לצערנו.

חלק מאיתנו נשפטו וגדהמנו לשמוע על כובד העונש שקיבלו. ציפינו שה' עונש יהיה הרבה יותר קל. דוגמה: קנס או מאסר על-תנאי, שבהחלט היה מר-חיע אנשים, במקום לתת על ביזת דבר-רים בערך כספי נמוך כחודשיים מאסר בפועל, זה נראה לנו המור ביותר, בעי-קר לחיילים מיחידות קרביות שיצאו ל-

צ צ חיילים ככית הכלא הצבאי כתבו עצומת מיכתב מזהים אל נציב קבילות החיילים. המיכתב שוגר בתחילת החודש; וה'העולם הזה' מביא אותו במלואו:

ה נדון: בקשה לפיתרון בעיות אנשי מילואים, החשודים בבזיה והנמצאים בכלא 4.

שלום רב, אנו, קבוצת אנשי מילואים הנמצאים בכלא 4, עצורים לפני מישפט, ומואש-

מילחמה

הבוזזים

ליום כעגלים לכלא ומנותקים מהעולם החיצון?

בימינו יש דרווים, ואלה הושפלו קשות במיסדר, לדוגמה, נאמר לאחד מהם, מ' שוטר (שמו עימי): "דרווי, אפס, אתה לא קיים בשבילי!"

ביום שבת 3.7.82 לא נתנו לנו להיר-צבא במיטות עד ארוחת-הצהריים, אלא אילצו אותנו להשאר בחדר בחום השמש הכבד כאשר החדר נעול, והרי יום שבת, כיודע, הוא יום מנוחה גם בצבא. כמו כן, באותו בוקר לא נתנו לנו לצאת לשרותים, אלא אילצו אותנו קודם לה-כין מיסדר.

אין אנו שופטים שנחליט אם צודקות טענותינו ואם לאו, אך אלה הם הדבר-רים שכואבים לנו, ולדעתנו, גורמים שור-נימ, עליהם לדעת על הנעשה פה, ובי-ידם תהיה ההחלטה מה לשפר ומה לא.

כמו כן, אנו מבקשים מבית-הדין ה' צבאי במתן פסק-הדין, לכוון את העוני-שים המוטלים עלינו לקנס כספי או מאסר על-תנאי ולא מאסר בפועל, שכן גם אנו וגם מישפחותינו נפגעו מספיק, אנו מצפים ומקווים שיבואו לקראתנו בהקדם האפשרי ובמידה וזה לא יועיל לנו ישירות, לפחות יהנו מזה האחרים.

מילחמה בלי היסוס, מתוך סיכון-החיים למען המולדת ובזמן לחץ עשו טעות ולא עמדו בפיתוי, יש לציין שלחלק מאיתנו זו לא המילחמה הראשונה, אך זוהי עבירתם הראשונה.

הועברנו למחלקה שבה מצויים פושעים בעלי עבירות פליליות חמורות, ואין אנו סבורים שאנחנו צריכים להימצא עימם. התנתקנו ממשפחותינו עקב המילחמה

האם זה הכנס, שמגיע לנו אחרי ימי הלחימה הקשים בלבנון, כאשר אנו מובלים כעגלים לכלא?

וכשהגענו לכלא, לחלק מאיתנו עיכבו את האפשרות להתקשר באופן מידי ולי-הדיע למישפחות על מקום הימצאנו. נאלצנו למלא טפסים לבקשת שיחת טלפון, ועד שזה אושר זה לקח יומיים ויותר, כמובן שכתוצאה מכך מישפחות רבות נמצאו במתח שהיה מיותר, ודאגה רבה.

וגם נושא הביקורים לכשעצמו הוא משפיל ביותר, רשת ברזל המפרידה בין העציר למבקר וזמן הביקור מוגבל ל-20 דקות, במה היה פישענו כה גדול?